

Î N C H E I E R E

29 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Valentina Clevadî

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Mihailov Larisa, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 283 împotriva Larisei Mihailov privind încasarea datoriei pentru serviciile comunale,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de Mihailov Larisa și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 28 octombrie 2014,

c o n s t a t ă

La 24 iunie 2013, Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 283 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Larisei Mihailov privind încasarea datoriei pentru serviciile comunale.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, Mihailov Larisa deține în proprietate apartamentul nr. 52 din blocul locativ nr. 130/3 de pe str. Grenoble, mun. Chișinău.

Menționează că, pîrîta Mihailov Larisa are o datorie față de CCL nr. 283 în sumă totală de 3 082, 01 lei, compusă din: încălzirea centrală - 447 lei, apa și canalizare - 739, 96 lei, deservirea tehnică a ascensorului - 1076, 53 lei, deservirea blocului locativ - 773, 50 lei și alte reparații curente de 44, 52 lei.

În scopul soluționării pe care extrajudiciară a litigiului, la data de 17.04.2013 pîrîtei i-a fost transmisă reclamația, însă aceasta nu și-a onorat obligațiile.

Solicită reclamantul, încasarea de la Mihailov Larisa în beneficiul CCL nr. 283 a datoriei de 3082, 01 lei și taxei de stat în sumă de 270 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 28 octombrie 2014 acțiunea a fost admisă integral, fiind încasat de la Mihailov Larisa în beneficiul

Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 283 suma de 3352, 40 lei, compusă din datoria pentru serviciile comunale în mărime de 3082, 40 lei și taxa de stat achitată la momentul depunerii cererii în mărime de 270 lei.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Mihailov Larisa a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016 s-a respins apelul declarat de Mihailov Larisa și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 28 octombrie 2014.

La 12 mai 2016, Mihailov Larisa a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea dispozițiilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă integral.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu hotărîrile contestate, considerîndu-le neîntemeiate și ilegale.

Indică că, instanța de apel nu a verificat dacă reprezentantul intimatului a fost împuternicit conform legislației și dacă împuternicirile nu au expirat.

La fel, menționează că, datoria pentru apă și canalizare a fost introdusă de CCL-283 în mod arbitrar, pentru niște scurgeri de apă care nu au avut loc.

Cît privește datoria pretinsă pentru încălzirea centrală, indică că această sumă este pentru folosirea ascensorului și a fost pusă de către contabilă CCL nr. 283 la încălzirea centrală.

Mai indică că, la materialele dosarului nu sunt probe care ar confirma datoria pretinsă pentru deservirea tehnică a ascensorului, iar cea pretinsă pentru deservirea blocului și reparații curente la fel o consideră neîntemeiată deoarece, personal a efectuat reparații la scara blocului.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de către Mihailov Larisa, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost

judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Mihailov Larisa este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de către recurentă în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atît în practică, cît și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime" conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe cînd în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Mihailov Larisa, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Mihailov Larisa, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadî